ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 24ης Οκτωβρίου 1996 *

Στην υπόθεση C-325/95,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από την Carmel O'Reilly, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιρλανδίας, εκπροσωπουμένης από τον Michael A. Buckley, Chief State Solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ιρλανδίας, 25, route d'Arlon,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, μη θέτοντας σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς

— την οδηγία 91/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 1991, σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διάθεση στην αγορά ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 46, σ. 1),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

— την οδηγία 91/492/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, περί καθορισμού των υγειονομικών κανόνων που διέπουν την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά ζώντων διθύρων μαλακίων (ΕΕ L 268, σ. 1),

— την οδηγία 91/493/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1991, περί καθορισμού των υγειονομικών κανόνων οι οποίοι διέπουν την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά των αλιευτικών προϊόντων (ΕΕ L 268, σ. 15), και προς

— την οδηγία 92/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1992, για τον καθορισμό των ελάχιστων κανόνων υγιεινής που εφαρμόζονται σε ορισμένα αλιευτικά προϊόντα που λαμβάνονται σε αλιευτικά σκάφη σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, της οδηγίας 91/493/ΕΟΚ (ΕΕ L 187, σ. 41),

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. Murray, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, K. N. Κακούρη, P. J. G. Kapteyn, G. Hirsch και H. Ragnemalm (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Ιουλίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Οκτωβρίου 1995, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, μη θέτοντας σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς

— την οδηγία 91/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 1991, σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διάθεση στην αγορά ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 46, σ. 1),

— την οδηγία 91/492/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, περί καθορισμού των υγειονομικών κανόνων που διέπουν την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά ζώντων διθύρων μαλακίων (ΕΕ L 268, σ. 1),

— την οδηγία 91/493/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1991, περί καθορισμού των υγειονομικών κανόνων οι οποίοι διέπουν την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά των αλιευτικών προϊόντων (ΕΕ L 268, σ. 15), και προς

— την οδηγία 92/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1992, για τον καθορισμό των ελάχιστων κανόνων υγιεινής που εφαρμόζονται σε ορισμένα αλιευτικά προϊόντα που λαμβάνονται σε αλιευτικά σκάφη σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, της οδηγίας 91/493/ΕΟΚ (ΕΕ L 187, σ. 41),

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές.

2 Από τα άρθρα 29, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/67, 15, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 91/492, 18, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 91/493 και 4, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 92/48 (στο εξής: εν λόγω οδηγίες) προκύπτει ότι τα κράτη μέλη έπρεπε να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου συμμορφωθούν προς τις οδηγίες αυτές πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993.

3 Η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει καμιά κοινοποίηση για τα μέτρα μεταφοράς των εν λόγω οδηγιών στο ιρλανδικό δίκαιο και μη διαθέτοντας κανένα άλλο στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε να συναγάγει ότι η Ιρλανδία συμμορφώθηκε προς τις υποχρεώσεις της, απηύθυνε, στις 12 Μαρτίου 1993, έγγραφο οχλήσεως στην Ιρλανδική Κυβέρνηση.

4 Στις 5 Ιουλίου 1993, η Ιρλανδία απάντησε στο έγγραφο οχλήσεως ότι τα μέτρα μεταφοράς των εν λόγω οδηγιών στο ιρλανδικό δίκαιο βρίσκονταν στο στάδιο της προπαρασκευής και ήλπιζε ότι προσεχώς οι οδηγίες αυτές θα ετίθεντο σε εφαρμογή.

5 Εκτιμώντας ότι η Ιρλανδία δεν συμμορφώθηκε προς το έγγραφο οχλήσεως, η Επιτροπή απέστειλε στην Ιρλανδική Κυβέρνηση, στις 4 Μαΐου 1994, αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία την κάλεσε να λάβει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω οδηγίες εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης γνώμης.

6 Επειδή δεν της κοινοποιήθηκαν τα μέτρα μεταφοράς των εν λόγω οδηγιών στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

7 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Ιρλανδία ναι μεν δεν αμφισβητεί ότι οι εν λόγω τέσσερις οδηγίες δεν είχαν μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας, εντούτοις όμως υποστηρίζει ότι οι υπουργικές αποφάσεις με τις οποίες θα πρέπει να πραγματοποιηθεί η μεταφορά τους στο εσωτερικό δίκαιο βρίσκονται στο στάδιο της επεξεργασίας.

8 Δεδομένου ότι η μεταφορά των εν λόγω οδηγιών στο εσωτερικό δίκαιο δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας από αυτές προθεσμίας, η ασκηθείσα από την Επιτροπή προσφυγή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

9 Επομένως, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις εν λόγω οδηγίες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 29, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/67, 15, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 91/492, 18, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 91/493 και 4, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 92/48.

Επί των δικαστικών εξόδων

10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η Ιρλανδία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Ιρλανδία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς

— την οδηγία 91/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 1991, σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διάθεση στην αγορά ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας,

— την οδηγία 91/492/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, περί καθορισμού των υγειονομικών κανόνων που διέπουν την παραγωγή και τη διάθεσή στην αγορά ζώντων διθύρων μαλακίων,

— την οδηγία 91/493/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1991, περί καθορισμού των υγειονομικών κανόνων οι οποίοι διέπουν την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά των αλιευτικών προϊόντων, και προς

— την οδηγία 92/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1992, για τον καθορισμό των ελάχιστων κανόνων υγιεινής που εφαρμόζονται σε ορισμένα αλιευτικά προϊόντα που λαμβάνονται σε αλιευτικά σκάφη σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, της οδηγίας 91/493/ΕΟΚ,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 29, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/67, 15, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 91/492, 18, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 91/493 και 4, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 92/48.

2) Η Ιρλανδία φέρει τα δικαστικά έξοδα.

Murray Κακούρης Kapteyn

Hirsch Ragnemalm

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Οκτωβρίου 1996.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

G. F. Mancini